

har Valgret der. Med Hensyn til flere andre Lovgivninger har den Undersøgelse, jeg har kunnet anstille, ikke ført til et saa bestemt Resultat som i disse to Tilfælde, men jeg troer ogsaa, at disse to Exempler ville være tilstrækkelig. Jeg mener derfor, hvad Reciprociteten angaaer, at naar to Stater som de anførte, hvoraf ialtfald den ene er en stor Stat, har fundet det nødvendigt at gjøre Indspædret til Betingelse ved communale Valg, hjælper det ikke, at vi stille os anderledes; vi staffe ikke let derved vore Medborgere en anden Stilling i fremmede Lande, og det kunde desuden ikke være af stor Vigtighed, om vi gjorde det. Jeg mener, at naar store Stater have fundet det hensigtsmæssigt at gjøre slike Indskrænkninger — og jeg skal tilføie, at navnlig i England er der endnu større Indskrænkninger, end her er fordret, idet netop hvad den ærede foregaaende Taler har sigtet til er gennemført i fuld Maal i Lovgivningen, saa at Ublændingestaae i en meget exceptionel Stilling — altsaa naar en stor Stat har fundet det nødvendigt at gjøre slike Indskrænkninger, bør en lille Stat, der i Aarhundreder, kan man gjerne sige, har været i Kamp for Bevarelsen af sin Nationalitets Reenhed, ganske vist være varsom med at opgive et Middel til at bevare Nationaliteten ogsaa i denne Retning. Jeg skal endvidere kun gjentage, at netop for en Commune som Kjøbenhavn, der er Centrum for Landet, og hvor der findes mange Institutioner, der ingenlunde ere reent communale, men ligesom maae kalbes nationale Eiendomme — jeg skal som Exempel nævne Thorvaldsens Museum — kan det ganske vist være af endnu større Vigtighed end i de forskjellige andre Communer i Landet, at det nationale Princip gennemføres. Med disse Bemærkninger skal jeg derfor anbefale Vedtagelsen af det første Endringsforslag til § 1, idet jeg maa bemærke, at det Underændringsforslag, der er stillet, ganske vist kan siges at være et Slags Surrogat, men ligesom alle andre Surrogater er det netop i sit Grundvæsen noget ganske Andet end det, som det skal træde i Stedet for. Det kunde derfor ingenlunde tilfredsstille mig, og jeg agter at stemme derimod.

Med Hensyn til de andre Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, skal jeg først nævne Forslaget under Nr. 11 til § 3. Dette Endringsforslag gaaer ud paa at forandre den sidste Sætning i Paragraphen i Overensstemmelse med, hvad jeg tillod mig at bemærke ved første Behandling, idet jeg nemlig mener, at man, saaledes som her af mig er foreslaaet, paa en langt naturligere og lettere Maade kommer over det Spørgsmaal, hvorledes der skal forholdes med de Eiendomsbesiddere, der i Fællesskab eie en Eiendom. Det følger af sig selv, at det bliver uden Betydning overfor det Spørgsmaal, om den Indskrænkning, som er gjort i § 3, overhovedet skal opretholdes. Jeg helder i det Hele taget til, at § 3 bør opretholdes, fordi det dog synes mig at være en Erfaringsætning, at naar Grundeierne i en Commune ikke kunne være sikkre paa at blive repræsenterede, fatte de let den Mening, at deres Interesser ikke blive fuldstændig varetagne, idet der ganske vist i den almindelige Betragtning kan være et Slags Modsætningsforhold mellem de Communebeboere, der ikke eie Grundeiendom, og dem, som eie Grundeiendom. Forholdet er vistnok blevet af mindre Betydning, efterat Skatterne paa faste Eiendomme ere blevne fæstede, men jeg synes dog, at det ikke vilde være heldigt, om § 3 gik ud. Jeg vil, som sagt, derfor stemme for, at Paragraphen opretholdes, og jeg haaber, at man vil finde, at den Endring, jeg har foreslaaet, fortjener at vedtages.

Det Endringsforslag, jeg har stillet til § 18 under Nr. 14, er, som man vil see, kun en Redactionsforandring. Jeg troer, at Sætningen i § 18, som den lyder i Udkastet, kan forståes, som om den indeholdt noget Andet, end der sikkert er Meningen; men naar dette er Tilfældet, at den kan forståes at indeholde noget Andet, end jeg indrømmer, at man maa slutte er Meningen, saa bør man vel ogsaa fjerne denne Misforstaaelse. Jeg mener nemlig, at saaledes som Sætningen lyder i § 18, kan den efter en streng Fortolkning antages at bethyde, for at tage et Exempel, at naar der skulde vælges 20 Repræsentanter og dertil endnu 10 Suppleanter, vilde en Stemmeseddel, som inde-